

for 14 dage. Daværende SID Arbejdsløshedskasse (nu Faglig Fælles Arbejdsløshedskasse) havde dengang 195 afdelinger med 14-dagesudbetalinger. I uge 50 i 1999 var der i disse arbejdsløshedskasser/afdelinger i alt ca. 469.000 dagpengeforsikrede medlemmer, heraf var ca. 33.000 ledige og modtog dagpenge. Overgangen fra 14-dagesudbetaling til månedsudbetaling er sket efter kassernes egen beslutning.

I dag er der kun 4 arbejdsløshedskasser – Træ-Industri-Byggs-, El-fagets, Byggefagets- og 8 afdelinger i Faglig Fælles Arbejdsløshedskasse, der udbetaler dagpenge for 14 dage. I uge 50 i 2008 var der i disse arbejdsløshedskasser/afdelinger samlet set 5.107 personer, der modtog dagpenge. I december 2008 var der i disse arbejdsløshedskasser/afdelinger i alt 102.592 dagpengeforsikrede medlemmer. I alle arbejdsløshedskasser tilsammen var der 2.070.500 dagpengeforsikrede medlemmer.

Som en konsekvens af forslaget om periodevis (månedsvi) opkrævning af de kommunale bidrag til finansiering af udgifterne til dagpenge, vil det være hensigtsmæssigt, at udbetalingsperioderne i dagpengesystemet for alle arbejdsløshedskasser er månedsvise (4/5 uger). Det foreslås derfor, at reglerne om 14-dagesudbetaling ophæves.

Afskaffelse af 14-dagesudbetalinger vil betyde, at medlemmer, der bliver ledige – afhængig af tidspunktet for ledighedens indtræden i forhold til afslutningen af udbetalingsperioderne for henholdsvis 14-dages og månedsvi udbetaling – vil kunne få udbetalt dagpenge senere end hidtil og senere end det tidspunkt, hvor de ved fortsat beskæftigelse ville have fået løn.

Ændringen vil således kunne have betydning for de lediges likviditet i begyndelsen af en ledighedsperiode.

Personer, som er ledige på tidspunktet for ophævelsen af 14-dagesudbetalinger af dagpenge, vil få et tilsvarende likviditetsproblem. Dette vil dog kun være aktuelt én gang, nemlig ved den første månedsvise udbetaling efter reglerne ikrafttræden.

Udbetalingen af VEU-godtgørelse følger udbetalingsreglerne i arbejdsløshedsforsikringsloven for ledige, der modtager dagpenge. Forslaget vil derfor også få betydning for personer, der modtager VEU-godtgørelse.

2.3.3. Arbejdsløshedskassernes vejledningspligt

2.3.3.1. Gældende ret

I dette afsnit redegøres først for reglerne om arbejdsløshedskassernes vejledningspligt efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og administrative regler

der udstedt i medfør af loven. Herefter redegøres kort for forvaltningsmyndigheders vejledningspligt.

2.3.3.1.1. Vejledningspligten efter arbejdsløshedsforsikringsloven

De anerkendte arbejdsløshedskasser er private foreninger, som på statens vegne og under statsligt tilsyn administrerer arbejdsløshedsforsikringssystemet og varetager enkelte andre opgaver på det arbejdsmarkedspolitiske område.

Da arbejdsløshedskasserne ikke er en del af den offentlige forvaltning, er kasserne ikke omfattet af forvaltningsloven, men der er fastsat en del forvaltningsretlige regler i arbejdsløshedsforsikringsloven og i regler udstedt med hjemmel i denne lov.

Det gælder blandt andet regler om arbejdsløshedskassernes pligt til at vejlede og bistå deres medlemmer.

Arbejdsløshedsforsikringslovens § 65, stk. 1, angiver vejledningspligtens generelle omfang. Bestemmelsens stk. 2 fastsætter, at arbejdsløshedskassen ved ledighedens indtræden skal informere den ledige om betydningen af pligten til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Nærmere regler om betydningen af disse bestemmelser er fastsat administrativt med hjemmel i bestemmelsens stk. 5.

Efter lovens § 65, stk. 1, skal arbejdsløshedskassen »vejlede medlemmet om de rettigheder og pligter, der følger af lovens kapitel 7-16, samt om medlemmets rettigheder og pligter i øvrigt efter arbejdsmarkedslovgivningen.«

Arbejdsløshedskasserne har således efter loven pligt til at vejlede egne medlemmer om rettigheder og pligter efter både arbejdsløshedsforsikringsloven og efter arbejdsmarkedslovgivningen i øvrigt, herunder lovgivning, som administreres af andre myndigheder.

I de almindelige bemærkninger til lov nr. 436 af 30. juni 1993, hvor formuleringen »rettigheder og pligter i øvrigt efter arbejdsmarkedslovgivningen« kom ind i loven, blev vejledningspligten beskrevet således:

»Ad pkt. k. Præcisering af arbejdsløshedskassernes vejledningspligt (arbejdsløshedsforsikringslovens § 65).

Med henblik på at forstærke indsatsen i relation til vejledning af de ledige om beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder er det nødvendigt, at arbejdsløshedskasserne inddrages mere aktivt. Der er derfor behov for at tydeliggøre de gældende regler herom i lovens § 65.

§ 65 har ikke hidtil fungeret efter hensigten, der er at inddrage arbejdsløshedskasserne aktivt i arbejdet